

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/971/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512206535
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512206535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Ota Jurča a JUDr. Anny Slovinskej v právnej veci žalobcu Y. L., nar. X.XX.XXXX, bývajúceho v A. M., W. XXX/X, zastúpeného JUDr. Milanom Sedlákom, advokátom Advokátskej kancelárie Olej Sedlák Dudášová Garančovský, so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, proti žalovaným 1. X. H., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v L. W. Y. XXX, 2. R. H., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v L. W. Y. XXX, obom zastúpeným JUDr. Jánom Lemešom, advokátom so sídlom v Košiciach, Žižkova 19, a 3. V. H., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v L. W. Y. XXX, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných v 1., a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 16.12.2013, č. k. 8C/55/2012-115 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 130,67 eura, ktoré sú povinní žalovaní spoločne a nerozdielne zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaných v 1., 2. a 3. rade, ako aj osoby žijúce s nimi v domácnosti povinnosťou vypratať izbu nachádzajúcu sa za kuchyňou v rodinnom dome súpisné číslo 80, postavenom na parc. č. 1623/20, zapísanom na LV č. XXXX, v kat. úz. L. W.É. Y., obec L. W. Y., okres Košice - okolie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal ich tiež povinnosťou spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 99,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 559,87 eura na účet zástupcu R. Y. L., advokáta do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal po jej rozšírení o žalovanú v 3. rade, aby súd zaviazal žalovaných povinnosťou vypratať izbu, ktorá sa nachádza za kuchyňou v rodinnom dome súpisné číslo 80 v obci L. W. Y., v kat. úz. L. W. Y., pretože ju užívajú bez právneho titulu v dome patriacom žalobcovi, nadobudnutom darovaním do jeho výlučného vlastníctva.

Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť, pretože popierali tvrdenie žalobcu, že miestnosť, vypratania ktorej sa domáha, sa nachádza na parc. č. 1623/20 a popierali, že je súčasťou rodinného domu súp. č. 80. Uplatnená požiadavka žalobcu je neopodstatnená a je v rozpore s charakterom darovacej zmluvy, ktorou nebohá matka žalovanej v 1. rade R. N.V. dala žalobcovi a žalovanej v 1. rade obom jeden dom, a to časť stavby ako samostatnú budovu svojmu vnukovi - žalobcovi a druhú časť svojej dcére - žalovanej v 1. rade, ktorá ju do smrti doopatrovala v duchu dobrých mravov. Tvrdili, že nehnuteľnosti boli takto postavené a užívané celé desaťročia, tak boli bez námietok darované, pričom predmetom daru žalovanej boli priestory pozostávajúce z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva bez WC, ktoré daryňa do svojej smrti obývala spoločne so žalovanými a ich dcérou V. H., že geometrický plán, ktorý dal vypracovať

žalobca, je nesprávny, že ho neukázal daryni ani žalovanej v 1. rade a predložil ho až na notárskom úrade, čím všetkých zaviedol a uviedol do omylu ohľadne reálneho rozdelenia nehnuteľnosti. Preto považujú darovaciu zmluvu v časti týkajúcej sa miestnosti, ktorej vypratania sa žalobca domáha za absolútne neplatnú v zmysle § 39 Obč. zák. pre rozpor s dobrými mravmi.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že formou notárskej zápisnice zo dňa 17.3.2010 pod č. N 64/2010, Nz 9069/2010, NCRIs 9220/2010 notárkou R.. U. L. bola vyhotovená darovacia zmluva, ktorou daryňa R. N., rod. T., previedla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na vnuka - žalobcu a na žalovanú v 1. rade - dcéru ako obdarovaných, ktorí dar prijali. Predmetom daru boli reálne rozdelené nehnuteľnosti v k. ú. L. W. Y. zapísané na LV č. XX vo výlučnom vlastníctve daryne. Pozemok parc. č. 1623/3 - zastavaná plocha o výmere 515 m² a pozemok parc. č. 1623/4 - záhrada o výmere 2038 m² boli dané do podielového spoluvlastníctva obdarovaných každému v podiele 1/2-ice k celku, pozemok parc. č. 1623/20 - zastavaná plocha o výmere 109 m² a rodinný dom súp. č. 80 na tejto parcele v celosti pripadli darom do výlučného vlastníctva žalobcu a pozemok parc. č. 1623/21 - zastavaná plocha o výmere 61 m² a rodinný dom súpisné číslo 201 na tejto parcele v celosti pripadli do výlučného vlastníctva darom žalovanej v 1. rade. Prílohou tejto notárskej zápisnice je geometrický plán spoločnosti GEOTOP Košice, vyhotovený dňa 21.1.2010 č. 415/2010 úradne overený 4.2.2010, ktorým boli reálne rozdelené pozemky a to parc. č. 1623/3 a 1623/4 v kat. úz. L. W.É. Y., ktoré boli zapísané na LV č. XX na pozemky parc. č. 1623/20 - zastavaná plocha vo výmere 109 m², parc. č. 1623/21 - zastavaná plocha vo výmere 61 m², parc. č. 1623/3 - zastavaná plocha vo výmere 515 m² a parc. č. 1623/4- záhrada o výmere 2038 m². Daryňa a obdarovaní v čl. 1 darovacej zmluvy vyhlásili, že každá stavba má samostatný vchod, samostatné plynové, vodovodné a elektrické prípojky a merače a obe stavby sú schopné fungovať ako samostatné bytové jednotky, nezávislé na sebe. Po povolení rozdeliť stavbu rodinného domu č. 119 umiestneného na parc. č. 1623/3 po stavebno-technickej stránke tak, ako bolo zakreslené v citovanom geometrickom pláne, Obcou Slanské Nové Mesto došlo rozhodnutím k zrušeniu súpisného čísla č. 119 a určili sa nové súp. čísla dňa 24.2.2010 stavbe rodinnému domu na parc. č. 1623/20 súp. č. 80 a stavbe rodinného domu na parcele č. 1623/21 súp. č. 201. Daryňa zomrela dňa 26.2.2011. Titulom darovacej zmluvy boli zapísaní noví vlastníci predmetných nehnuteľností a to žalobca na LV č. XXXX ako výlučný vlastník domu č. súp. 80 na parc. č. 1623/20 a pozemku parc. č. 1623/20 a žalovaná v 1.rade na LV č. XXXX ako výlučná vlastníčka rodinného domu súp. č. 201 na parc. č. 1623/21 a pozemku parc. č. 1623/21. Zistil tiež okolnosti, ktoré sprevádzali pod uzavretie darovacej zmluvy a jej podpísanie, pričom žalovaná uviedla, že už pri podpise zmluvy na notárskom úrade si všimla omyl, keď notárka čítala výmeru darovaných pozemkov, brala však ohľad na matku ako daryňu a darovaciu zmluvu podpísala. Jej matka, ktorá zomrela v roku 2011 sa neplatnosti darovacej zmluvy nikdy nedomáhala.

Súd ako predbežnú otázku posudzoval namietanú neplatnosť darovacej zmluvy zo dňa 17.3.2010 v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s namietaným rozporom s dobrými mravmi. Po právnom posúdení podľa § 39 Obč. zák., § 41 Obč. zák., § 126 ods.1 Obč. zák. súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je oprávnená. Uzavrel, že stavby súp. č. 80 a súp. č. 201, ktoré boli predmetom daru, vznikli rozdelením stavby rodinného domu súp. č. 119, v darovacej zmluve boli označené jasne, určite, zrozumiteľne a z tejto písomnej zmluvy je nepochybné, čo je predmetom daru žalovanej v 1. rade a čo predmetom daru pre žalobcu. Poukázal na to, že samotná žalovaná v 1.rade vo svojej výpovedi uviedla, že aj ona aj daryňa sa oboznámili s predmetným geometrickým plánom, ktorý je pevnou súčasťou darovacej zmluvy pred uzavretím zmluvy najprv doma a následne u notárky a obe zistili, že súčasťou pozemku, ktorý má po rozdelení pripadnúť do vlastníctva žalovanej v l. rade, nie je pozemok pod časťou domu, ktorej vypratania sa žalobca domáha v tomto konaní, napriek tomu uzavreli darovaciu zmluvu v uvedenom znení, vedomé si spôsobu rozdelenia pozemkov a v súvislosti s tým aj rozdelenia stavby domu, a preto v žiadnom prípade nemožno hovoriť o konaní žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, ani o konaní daryne a žalovanej v l. rade ako obdarovanej v omyle.

Súd nezistil ani iný dôvod absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, a preto žalobca ako vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje (§ 126 ods.1 Obč. zák.). Súd vykonal dokazovanie aj svedeckou výpoveďou a čestnými prehláseniami a zamietol návrh žalobcu na vykonanie ďalšieho konania výsluchom svedkov Y. N., Y. N. E. N. N.V. k úmyslu daryne ohľadom predmetu daru, pretože darovacia zmluva bola platne uzavretá písomne a svoju vôľu ohľadne predmetu daru prejavila daryňa podpisom darovacej zmluvy. Z uvedených dôvodov bolo žalobe žalobcu vyhovené.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods.1 a § 151 ods.1 veta prvá O.s.p. a zaviazal neúspešných žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania 99,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 612,70 eura za 9 úkonov právnej služby v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú náhradu odmeny právneho zástupcu vo výške 44,02 eura za zastúpenie na pojednávaní dňa 20.6.2012 prevyšujúcu 1/4-inu základnej sadzby tarifnej odmeny a 20% DPH z tejto sumy, pretože pojednávanie bolo na žiadosť účastníkov odročené bez prejednanía veci za účelom ich mimosúdnych jednaní a za tento úkon právnej služby patrí odmena podľa § 14 ods.5 písm. b/ cit. vyhl.

V zákonnej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalovaní v 1., a 2. rade, ktorí navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, prípadne aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa ich názoru súd prvého stupňa vo veci nesprávne rozhodol, neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek všetkým predloženým dôkazom rozhodol súd vo veci na základe darovacej zmluvy, prípadne geometrického plánu, ktorý bol vykonaný za účasti žalobcu, na základe ktorého boli zapísané parcely aj v darovacej zmluve, ale nebral do úvahy úmysel a vôľu darkyne R. N., ktorá mala úmysel podeliť a rozdeliť parcely a bytové jednotky tak ako sa to pôvodne užívalo. Rozdelenie na základe geometrického plánu nezodpovedá rozdeleniu a užívaciemu stavu tak ako to bolo pôvodne užívané a aká bola vôľa darkyne. Poukázali na to, že svedkovia potvrdili, že nebohá R. N. užívala so svojou rodinou a teda aj so žalovanými časť domu, pričom nebolo vymenované, z čoho táto časť pozostávala a to z kuchyne, obývačky, spálne, špajze, kúpelne, chodby, verandy a to od postavenia tohto domu od roku 1963. Bolo prirodzené, že takýmto spôsobom má úmysel R. N. túto nehnuteľnosť aj darovať, pričom druhú časť nehnuteľnosti užíval žalobca aj jeho predchodcovia. Aj výmera zastavanej plochy na geometrickom pláne neseďí so skutočnosťou ani v súčasnom užívaní a táto bola nesprávne zapísaná do darovacej zmluvy. Odvolatelia mali za to, že súd sa nevysporiadal s touto problematikou ani s tým, že v darovacej zmluve bola uvedená iba výmera na parcely a zastavané plochy, avšak v darovacej zmluve nebola v skutočnosti uvedená vôľa darkyne a neboli presne vyšpecifikované bytové jednotky, ktoré ako a kto užíval. Naďalej tvrdili, že v tejto časti ide o absolútne neplatný právny úkon, keďže pre určitosť tejto zmluvy mala byť špecifikovaná vôľa darkyne a presné vymedzenie bytovej jednotky tak ako sa to užívalo a aká bola v skutočnosti jej vôľa nehnuteľnosti darovať. Z dôkazov totiž vyplynulo, že dom súp. č. 201, ktorý žalovaní obývali (a obývajú) spolu s nebohou darkyňou pozostával aj z kuchyne a ostatných miestností a to obývačky, spálne, špajze, kúpelne, chodby, verandy a taktiež ktoré miestnosti zahŕňa dom č. 80 a takýmto spôsobom sa nehnuteľnosti užívali stále, najmenej 50 rokov.

K odvolaniu žalovaných podal písomné vyjadrenie žalobca, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, žiadal, aby odvolací súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 130,67 eura na účet zástupcu R. Y. L., advokáta v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca vo vyjadrení uviedol, že návrh na vypratanie nehnuteľnosti podal z dôvodu, že žalovaní ako ich ďalší rodinní príslušníci obývali a v súčasnosti obývajú časť nehnuteľnosti a to stavby rodinného domu súp. č. 80, ktorú získal za života darom od svojej starej matky darovacou zmluvou, pričom uvedenou zmluvou žalovaná v 1. rade nadobudla do svojho výlučného vlastníctva stavbu rodinný dom súp. č. 201, pričom obidve rodinné domy vznikli rozdelením pôvodného rodinného domu súp. č. 119 v zmysle geometrického plánu, ktorý bol a je súčasťou darovacej zmluvy. Súd vychádzal z darovacej zmluvy, pričom ako predbežnú otázku prihliadajúc na námietky žalovaných skúmal aj platnosť zmluvy a dospel k záveru na základe vykonaného dokazovania, že darovacia zmluva bola prejavom vôle všetkých jej účastníkov, nebola uzatvorená v tiesni, čiže nápadne nevýhodných podmienok a ani v omyle ďalších účastníkov darovacej zmluvy, t.j. darkyne a žalovanej v 1.rade. Sama žalovaná v konaní uviedla, že tak ona ako aj darkyňa vedeli, že údajne geometrický plán mal byť nesprávne zakreslený napriek tomu zmluvu uzatvorili a uvedené nemožno pričítať na ľarchu žalobcovi a už vôbec nemožno z tohto dôvodu

určiť zmluvu ako absolútne neplatnú. Čo sa týka námietky žalovaných ohľadne výmery zastavanej plochy a ich nesúlad so skutočnosťou, v tomto štádiu je námietka bezpredmetná, pretože v konaní pred súdom prvého stupňa správnosť alebo nesprávnosť údajov a meraní nespochybnili a nenavrhlí za týmto účelom vykonať dokazovanie na overenie správnosti geometrického plánu. Nie je totiž možné akékoľvek rozdelenie stavby, ale len také, ktoré je prípustné po stavebnotechnickej stránke. Geometrický plán bol úradne overený odborne spôsobilým zamestnancom príslušnej správy katastra, a preto nie je dôvod mať akékoľvek pochybnosti o správnosti výmery zastavaných plôch a toľž nie o správnosti ich zápisu do darovacej zmluvy. Podľa názoru žalobcu je darovacia zmluva perfektná, lebo má všetky náležitosti, ktoré na ňu kladie zákon a pre jej perfektnosť právna úprava špecifikáciu jednotlivých izieb nevyžaduje. Daryňa za svojho života, ale ani žalovaná v 1. rade ako obdarovaná po smrti daryne nikdy nepodali žalobu o určenie neplatnosti darovacej zmluvy a daryňa sa nikdy nedomáhala vrátenia daru z dôvodu, že by žalobca ako obdarovaný nenaplnil jej očakávania a nedal veci do poriadku a platnosť zmluvy začala žalovaná rozporovať až v čase, keď si žalobca uplatňoval ako vlastník svoje zákonné práva, pričom pred podaním žaloby na vypratanie predmetnej izby žalovaných aj riadne vyzval. Všetky námietky žalovaných vznesené v konaní po viac ako troch rokoch odo dňa uzatvorenia zmluvy a zápisu vlastníckeho práva preto žalobca považuje za tendenčné, uvedené len výlučne za účelom oddialiť právoplatnosť súdneho rozhodnutia a užívania časti nehnuteľnosti patriacej žalobcovi.

K tomuto vyjadreniu bolo opätovne podané vyjadrenie zo strany žalovaných v 1., a 2. rade s tým, že v celom rozsahu trvajú na písomných dôvodoch ich odvolania a spochybňovali pravdivosť tvrdení žalobcu v písomnom vyjadrení k ich odvolaniu. Tvrdili, že platnosť darovacej zmluvy nespochybňujú, len tvrdia, že ak by daryňa chcela darovať žalobcovi 3 izby alebo celý rodinný dom, tak by to bola urobila. Darovala len však to, čo vždy a aj teraz sa obýva. Podľa nich sa žalobca takýmto spôsobom snaží prísť k majetkovému prospechu na ich úkor, okrem toho po smrti daryne došlo k incidentu v rodine, kedy brat žalovanej v 2. rade N. N., ktorý dnes obýva prednú časť domu, ktorej majiteľom je žalobca, fyzicky napadol žalovaného v 2. rade, spôsobil mu tak ublíženie na zdraví a bol zaviazaný na platenie bolestného. Práve v tejto súvislosti majú dôvod predpokladať, že žalobca podal návrh na začatie konania účelovo a celý postup mal naplánovaný. Naďalej vytykali nepresnosti pôvodnému geometrickému plánu, lebo výmery bytov boli stanovené iba z vonkajšieho obvodu domu, nie presným zameraním vnútorných priestorov a takéto zameranie si objednali žalovaní u K.. Y. R., ktorá presne odmerala vnútorné priestory, ktoré obidve bytové jednotky majú a podľa ich názoru sa práve z tejto výmery musí vychádzať.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia bolo zverejnené v súlade s ust. § 156 ods.1, 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods.2 O.s.p.

Žalovaní v odvolaní proti rozsudku uplatnili odvolacie dôvody ako vyplývajú z obsahu odvolania podľa § 205 ods.2 písm. c/, d/, f/ O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. c/ O.s.p. zahŕňa neúplné zistenie skutkového stavu veci, pretože súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Účastníci konania sú povinní uvádzať rozhodujúce skutočnosti a majú dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení, pričom súd rozhodne o tom, ktoré z navrhnutých dôkazných prostriedkov sa vykonajú, nemá teda povinnosť vykonať všetky navrhované dôkazné prostriedky, ale ak ich nevykoná a v dôsledku toho dôjde k neúplnému zisteniu skutkového stavu, je tu dôvod na podanie odvolania.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, t.j. že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov so zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Nesprávnym posúdením veci v zmysle § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému dochádza, ak súd aplikoval na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nemožno vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatňovaných dôvodov odvolania. Nemožno mu vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne interpretoval, prípadne, že nevykonal navrhnuté dôkazné prostriedky a v dôsledku toho neúplne zistil skutkový stav.

Súd prvého stupňa dospel vo svojom rozhodnutí k záveru a tento záver prezentoval aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, že v súvislosti s darovaním predmetných nehnuteľností pôvodný rodinný dom súp. č. 119 bol reálne rozdelený riadnym administratívnym postupom, že vznikli dva rodinné domy s dvomi rôznymi súpisnými číslami a na základe geometrického plánu, ktorý je súčasťou darovacej zmluvy boli rozdelené aj pozemky. S celkovou situáciou po rozdelení boli ešte pred podpisom darovacej zmluvy oboznámení všetci účastníci darovacej zmluvy a to tak daryňa ako aj obdarovaní. Nemožno hovoriť o čiastočnej absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy (v časti spornej izby), či už z titulu rozporu s dobrými mravmi alebo z titulu uvedenia daryne do omylu, keď po oboznámení sa s celkovou situáciou predmetnú darovaciu zmluvu v písomnej forme riadne podpísala ako spôsobilá na právne úkony a za života samotnú platnosť nikdy nenamietala. Daryňa vyjadrila v písomnej forme vôľu obdarovať tak žalobcu ako aj žalovanú v 2.rade, a preto dokazovať opak výsluchmi svedkov po smrti tejto daryne nemá žiadnu právnu relevanciu vo vzťahu k posúdeniu týchto inštitútov a platnosti zmluvy.

Predpokladom úspechu v merite veci a to ochranu vlastníckeho práva v zmysle § 126 Obč. zák. sú

- a) preukázanie vlastníckeho práva k predmetu sporu, t.j. k veci, ktorá je predmetom rei vindicatio (aktívna legitímácia),
- b) preukázanie, že vec sa nachádza u tretej osoby, pričom táto osoba bude v konaní označená ako pasívne legitimovaná (pasívna legitímácia) a
- c) preukázanie, že táto osoba označená v žalobe ako pasívne legitimovaná zadržáva vec u seba neoprávnene.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca splnil všetky predpoklady na úspešné domáhanie sa vypratania časti nehnuteľnosti a ani námietky žalovaných nemohli spochybníť vlastnícke právo žalobcu k predmetu sporu. V súvislosti s identifikáciou nehnuteľnosti v geometrickom pláne, ktorý je súčasťou darovacej zmluvy, ktorej určitosť namietajú žalovaní vo svojom odvolaní odvolací súd uvádza, že nehnuteľnosti je potrebné identifikovať náležitosťami v súlade s katastrálnym zákonom v spojení s vykonávacou vyhláškou ku katastrálnemu zákonu. V prípade, že predmetom vydania je len časť nehnuteľnosti, musí byť táto dostatočne identifikovaná geometrickým plánom. V darovacej zmluve v spojení s geometrickým plánom k nej pripojenom je bez akýchkoľvek pochybností u rozdelených nehnuteľností označený vlastník tak žalobca ako aj žalovaná v 2. rade, pričom žalobca sa domáha vydania časti nehnuteľnosti, ktorú neoprávnene užívajú žalovaní, keďže pri rozdelení celý dom súp. č. 80 vrátane spornej izby nadobudol do vlastníctva žalobca. Právo vec užívať patrí medzi základné práva vlastníka a obrana žalovaných nemohla toto jeho právo uplatnené v tomto konaní nijako spochybníť.

Správne je aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v súvislosti s náhradou trov konania, keď v zmysle ust. § 142 ods.1 O.s.p. priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešným žalovaným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatnenie jeho práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a v ostatnom odkazuje v zmysle ust. § 219 ods.2 O.s.p. na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd so zreteľom na ust. § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal v odvolacom konaní náhradu trov tohto konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia - odmeny za úkon právnej služby, vyjadrenie k odvolaniu vo

výške 61,87 eura, paušálna náhrada 8,04 eura a 20% DPH. Odvolací súd nepriznal žalobcovi odmenu za úkon právnej služby rokovanie s klientom podľa § 13a ods.2 písm. d/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení ako účelne vynaložený úkon, ktorý si taktiež žalobca uplatnil, keďže odvolanie neobsahovalo také nové skutočnosti, ktoré by podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutne vyžadovali rokovanie s klientom osobitne tak ako to vyúčtoval právny zástupca žalobcu.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.